

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار خانواده های شهدا - 3 / خرداد / 1384

بسم الله الرحمن الرحيم

این جمع عزیز، بسیار بارز و مبارک است و من خدای متعال را شاکر و سپاسگزارم که توفیق داد تا بتوانم در خدمت شما و در جمع شما عزیزان حضور داشته باشم؛ پدران و مادران و همسران شهیدان عزیز، پدران و مادران چهار شهید، سه شهید، دو شهید و یک جانباز، دو شهید و دو جانباز، جمعی از جانبازان عزیزمان که جوانی خود را ایثار و نثار راه انقلاب کردند و برای خدا جوانی شان را دادند، جمعی از آزادگان عزیز، جمعی از مبارزان زجرکشیده ی قبل از انقلاب در دوران غربت و تنهایی ندای حق، که متحمل زندان و شکنجه و مشکلات شدند. اگر به معنای حقیقی کلمه بخواهیم نخبگان معنوی کشور را معرفی کنیم، باید به چنین جمعی برسیم. امروز هم روز بسیار مهمی است - روز سوم خرداد - و همان طور که اشاره کردند، روز مقاومت و ایثار و پیروزی است. روز سوم خرداد نماد ایثار و مقاومت و پیروزی ملت ایران به برکت ایمان و به کار گرفتن قوای خود در مقابل دشمن است. در گذشته نباید متوقف ماند؛ همیشه گذشته پلکانی است برای پیشرفت ملتها به سمت آینده های روشن. همچنین گذشته ها را مطلقاً نباید از یاد برد؛ همیشه باید گذشته ها را زنده نگه داشت. یک عده از بدخواهان ملت ایران و اسلام سعی می کنند گذشته های پُرافتخار این ملت را به بوته ی فراموشی بسپارند؛ سعی می کنند مردم را از گذشته ی پُرافتخار خودشان جدا کنند؛ این خیانت است. گذشته ی ملت ایران را، چه دوران تاریخ ممتد پُرافتخار ما - بخصوص بعضی از نقطه های اوج آن - و چه گذشته ی ملت عزیز ایران در بیست و پنج شش سال اخیر که هر روز یک حادثه و یک حماسه و یک عظمت آفرینی است، مطلقاً نباید فراموش کرد؛ عرصه های دفاع مقدس را نباید فراموش کرد؛ پیروزی هایی را که جوانان شما در میدان های دشوار به دست آورده اند، نباید بگذارید فراموش شود؛ این پیروزی ها بسیار بزرگ است؛ فقط پیروزی در یک جنگ و پیروزی بر یک دشمن متجاوز نیست؛ پیروزی بر دنیای استکبار قهار جهانی است که وقتی می بیند در یک نقطه ی حساس دنیا مثل ایران، ملتی به پا خاسته و استقلال خود را در زیر سایه ی دین به دست آورده است، احساس می کند همه ی محاسبات او غلط از آب درآمده؛ لذا با همه ی وجود به میدان مبارزه ی با این ملت می آید. پیروزی شما در دوران بیست و پنج شش سال گذشته در میدان های مختلف، پیروزی بر چنین دشمنی است. این، برای همه ی ملتها و همه ی نسلهای ما در آینده، درس است. خلاصه ی این درس هم این است که اگر ملتی عمل و تلاش خود را با ایمان و اعتقاد جازم همراه کند، پیروزی او در مقابل هرگونه دشمنی قطعی است. از این درس - که هرگز نباید آن را فراموش کنیم - باید برای آینده بهره بگیریم.

ما هنوز اول راهیم؛ نمی شود گفت وسط راه. ما خواسته ایم کشور و جامعه ی خود را طبق نظر اسلام بسازیم. طبق نظر اسلام، چه جامعه یی را باید ساخت؟ جامعه یی که در آن، عدل و داد باشد؛ آزادی فکر و اندیشه باشد؛ رشد و شکوفایی استعدادها باشد؛ اخلاق حسنه و فاضله در روابط اجتماعی حاکم باشد؛ در آن، فقر و فساد و تبعیض نباشد؛ انسانها احساس شرف و افتخار و امید کنند و بخواهند دنیایی را با شرف و با افتخار و با اخلاق فاضله بسازند. اسلام جامعه یی را می خواهد که در آن علم بجوشد و بر پایه ی علم، همه ی بنیان های اجتماعی نوسازی شود و پیش برود. اسلام جامعه یی را می خواهد که در آن، افراد و مجموعه ی یک ملت مشعل و پرچم شاخصی باشند برای همه ی ملتها؛ «و تكونوا شهداء علی الناس».

البته ما وارد این راه شدیم و قدری هم پیش رفتیم و نتایج آن مقدار پیشرفت را هم داریم مشاهده می کنیم. چقدر در این مملکت کار شده است؛ چقدر از لحاظ علمی و فناوری این کشور پیشرفت کرده است؛ چقدر اعتماد به نفس جوانان در میدان های مختلف علمی، فناوری و فعالیت های گوناگون بالا رفته است. ملتی که به او تفهیم کرده

بودند هیچ کاری نمی تواند بکند و همه چیز را باید دیگران بکنند و او باید بنشیند و تماشا کند و از آنها گدایی کند، در حال حاضر به احساس استغناء و توانایی رسیده و افق های جدیدی را در مقابل خود ترسیم کرده است. ما خیلی پیشرفت کرده ایم؛ اما هنوز در اوایل راه قرار داریم و خیلی بیش از این باید پیشرفت کنیم. ما باید عدالت و اخلاق را مستقر کنیم و جامعه ی خود را به معنای واقعی اسلامی کنیم. این احتیاج دارد به کار و تلاش و ایمان و عمل صالح و مجاهدت در راه خدا. آیا این مجاهدت اثر دارد؟ آیا به نتیجه می رسد؟ بله. دلیل؛ سوم خرداد. دلیل؛ فتح خرمشهر. دلیل؛ هشت سال دفاع مقدس. شهید محمد جهان آرا که پدر بزرگوارش این جا صحبت کرد، در کدام کلاس نظامی دوره دیده بود؟ شهدای عزیز ما کدامیک از ابزارهای پیشرفته ی نظامی را در اختیار داشتند؟

بنده در همان دوران غربت - وقتی خرمشهر در اشغال دشمنان بیگانه بود - نزدیک پل خرمشهر رفتم و به چشم خودم دیدم وضعیت چگونه است. فضا غم آلود و دلها سرشار از غصه بود و دشمن با اتکاء به نیروهای بیگانه که به او کمک می کردند - همین امریکا و غربی ها و همین مدعیان دروغگو و منافق حقوق بشر - در خرمشهر مستقر شده بود. تانکهای او، وسایل پیشرفته ی او، هواپیماهای مدرن او، نیروهای تا دندان مسلح او؛ بچه های ما آرپیجی هم نداشتند؛ با تفنگ می جنگیدند؛ اما با ایمان و با صلابت. همین جوانان، با دست خالی، اما با دل پُر از امید و ایمان به خدا، بدون این که ابزار پیشرفته یی داشته باشند و بدون این که دوره های جنگ را دیده باشند، وسط میدان رفتند و بر همه ی آن عوامل غلبه پیدا کردند.

روز سوم خرداد، همان ساعت اولی که رزمندگان ما خرمشهر را گرفته بودند، مرحوم شهید صیاد شیرازی به من تلفن کرد - بنده آن وقت رئیس جمهور بودم - و گزارش اوضاع جبهه را می داد. می گفت الان هزاران سرباز و افسر عراقی صف بسته اند، برای این که ببینند ما دستهایشان را ببندیم و اسیر شوند! قدرت معنوی يك ملت این است. فقط خرمشهر نیست - خرمشهر يك نماد است - کربلای 5 ما هم همین طور بود؛ والفجر 8 ما هم همین طور بود؛ فتوحات فراوان دیگر ما هم همین طور بود؛ عملیات خیبر و بدر و مجموعه ی هشت سال دفاع مقدس ما هم همین طور بود. البته ناکامی و شکست هم داشتیم و شهید هم دادیم؛ میدان مبارزه است. به برکت ایمان شهیدان ما و ایمان شما پدران و مادران و همسران - که شماها هم پشت سر شهدا قرار دارید؛ چون اگر پدر شهید، مادر شهید و همسر شهید با او همدل و هم ایمان نباشند، او نمی تواند برود بجنگد - توانستید در این مبارزه پیروز شوید. این همان درسی است که باید همواره جلوی چشم ما باشد و به آن نگاه کنیم.

مبارزه ی مجدانه ی توأم با ایمان، در همه ی مراحل با پیروزی همراه است. همیشه هم که جنگ نیست؛ این مبارزه در میدان های اقتصادی و سیاسی و اجتماعی هم هست؛ این مبارزه در میدان درس و بحث و در میدان تولید هم هست. بنابراین همه جا مبارزه وجود دارد. يك وقت هم دشمن دیوانگی می کند؛ آنگاه مبارزه در میدان جنگ است. يك ملت وقتی به خود متکی شد، وقتی مؤمن شد، وقتی این ایمان را با عمل صالح و جهاد همراه کرد، در همه ی میدان ها پیروزی او قطعی است. درس خرمشهر برای ما این است؛ ملت ایران این درس را نباید فراموش کند. دشمن، نقطه ی ضعف خودش و نقطه ی قوت شما را هم فهمیده. نقطه ی قوت شما ایمان و ایثار و دل دادن به مجاهدت و همچنین همبستگی و همدلی شماها با هم است. نقطه ی ضعف او این است که در مقابل نیروی ملی يك ملت هیچ ابزاری ندارد. ابزار نظامی فایده و پیشرفتی ندارد؛ این را دشمن می داند. دشمن درصدد است این مقاومت را درهم بشکند؛ درصدد است این ایمان را تضعیف کند؛ در صدد است همبستگی ملی و همدلی را از بین ببرد. اگر دیدید کسی از دل دادن به بیگانه و رها کردن ایمان و مقاومت و وحدت حرف می زند، بدانید از زبان دشمن دارد حرف می زند؛ چه بداند، چه نداند. همه جا این معیار و شاخص به درد من و شما می خورد که بدانیم در کجا و چگونه داریم زندگی می کنیم؛ محیط و زمان خود را بشناسیم.

انتخابات در پیش است. انتخابات یکی از میدان های مهم همبستگی است. درباره ی انتخابات حرف زدیم، همه حرف زدند و تا وقت انتخابات هم باز هرچه لازم باشد، عرض خواهیم کرد. آنچه مهم است، این است که مردم در این میدان گزینش، همبستگی خود را نشان دهند. ملت ایران این فرصت گزینش را تا قبل از انقلاب اسلامی در هیچ دوره یی نداشت؛ انقلاب اسلامی است که این فرصت را در اختیار ملت ایران گذاشته است. قبل از انقلاب اسلامی، ملت ایران می نشستند تماشا می کردند تا کسی سر کار بیاید و هرچه می خواهد، تصمیم بگیرد. چه کسی آنها را سر کار می آورد؟ دستهای مختلف و دسته بندی های گوناگون سیاسی دنیا؛ یک روز روس ها، یک روز انگلیسی ها، یک روز امریکایی ها. در این قضایا، ملت ایران تماشاچی ماجرا و بی اختیار محض بود.

آزادی و دمکراسی یی که انقلاب به ما داد، حتی در دوران مصدق هم - که دوران نسبتاً آزاد و به قول خودشان دمکراسی بود - به هیچ وجه نبود. دکتر مصدق مجلس شورای آن روز را منحل کرد - یعنی چیزی که به حسب ظاهر نماد دمکراسی بود؛ که البته در آن، دمکراسی هم نبود - و گفت من اختیارات می خواهم. اختیارات را گرفت؛ اول شش ماه، بعد شش ماه دیگر. در دو سال حکومت خودش، یک سال یا بیشتر، با اختیارات مطلق زمامداری کرد؛ خودش قانون وضع می کرد، خودش امضاء می کرد و خودش به اجرا می گذاشت. این کجا با نظام جمهوری اسلامی قابل مقایسه است که یک روز در این بیست و شش سال نشد که مجلس شورای اسلامی و نمایندگان مردم نداشته باشد؟ در همه ی این دوران، انتخابات، پی در پی برگزار می شد. بیست و شش سال از عمر جمهوری اسلامی دارد می گذرد و ما حدود بیست و پنج شش انتخابات داشته ایم؛ این فرصتی است برای ملت ایران؛ این فرصت را اسلام و انقلاب و جمهوری اسلامی به ما داد. بعضی نمک خورده اند و نمکدان می شکنند و نسبت به جمهوری اسلامی ناشکری می کنند.

امروز هم طمع دشمنان این ملت و طمع امریکایی ها این است که باز بیایند همان آش و همان کاسه را در این کشور برقرار کنند و دیکتاتوری یی را به شکل های جدیدتر و مدرن تری به وجود بیاورند تا خیلی ها نفهمند در این کشور چه دارد می گذرد. اما ملت ما ایستاده است و باز هم می ایستد. ملت ایران قدر این آزادی و قدر این حضور مردمی و قدر این اختیار مردمی را باید خیلی بداند؛ همه ی ما باید قدر بدانیم. این را انقلاب و اسلام به ما داد. این، نعمت الهی است؛ باید آن را شکر بگزاریم؛ شکرش هم به این است که در این میدان وارد شویم. با برادری و محبت، فضا را فضای محبت کنند.

من به همه ی کسانی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند و طرفداران آنها صمیمانه عرض می کنم که فضای کشور را فضای دشمنی و نثار و تشنج و اختلاف نکنند. البته ملت این طور نیستند؛ گروهی هستند که اگر مجموع شان را بشمریم، به چند هزار نفر نمی رسند - بالاخره هر کس طرفدارانی دارد - اینها فضای روزنامه ها و دستگاه های ارتباط جمعی را متشنج می کنند. فضا باید دوستانه باشد؛ هر کس حرفهای خودش را بزند و برنامه های خودش را بگوید و کاری را که خودش می تواند بکند، بیان کند؛ به دیگران چه کار دارند؟ فضا را متشنج نکنند؛ فضا را برادرانه و صمیمانه بکنند.

مردم هم نگاه کنند و اصلح را انتخاب کنند. اصلح کسی است که با نیازی که شما برای جامعه می فهمید، تطبیق کند و بتواند نیازهای جامعه را برآورده سازد. بعضی ها در شناخت اصلح دچار وسواس و دغدغه ی زیاد می شوند. شما تلاش خود را بکنید؛ مشورت خود را بکنید؛ از کسانی که فکر می کنید می توانند شما را راهنمایی کنند، راهنمایی بخواهید؛ به هر نتیجه یی که رسیدید، عمل کنید و رأی بدهید؛ اجر شما را خدای متعال خواهد داد. ما مأموریم که به آنچه می فهمیم و به آنچه تکلیف الهی تشخیص می دهیم، عمل کنیم؛ مطابق با واقع شد یا نشد، اجر ما محفوظ است. اجر کسی که عامل به تکلیف است، پیش خدای متعال محفوظ است.

امروز کشور برای کار، میدان وسیعی است. مدیران کارآمد اگر بیایند کار و تلاش کنند و نشاط به خرج دهند، میدان

برای کار خیلی باز است. ما می توانیم بسیاری از مشکلات مادی جامعه را برطرف کنیم. خوشبختانه در دولتهای قبلی زیربناهای خوبی در کشور فراهم شده و کارهای خوبی صورت گرفته است - این را من بارها گفته ام - این کارها را باید به زندگی مردم وصل کنند؛ کاری کنند که مردم طعم شیرین خدماتی را که در کشور انجام می گیرد، بچشند؛ در هیچ نقطه یی از کشور فقر نباشد - عدالت برقرار باشد - فساد نباشد و افراد مفسد از دستگاه های تصمیم گیر طرد شوند و امکان دخالت پیدا نکنند؛ اینها چیزهایی است که ما باید مورد توجه قرار دهیم. مطمئن باشید وقتی نیت من و شما خیر باشد و بخواهیم برای خدا کار کنیم و از خدای متعال کمک بخواهیم و آنچه در وسع داریم، انجام دهیم، یقیناً خدای متعال نتیجه ی شیرین را لطف خواهد کرد و به حول و قوه ی الهی در این آزمایش بزرگ هم ملت ایران سرافراز بیرون خواهد آمد.

پروردگارا! ارواح طیبه ی شهدای عزیز ما را با روح مطهر سیدالشهداء و شهدای کربلا محشور کن. پروردگارا! روح مطهر امام بزرگوار ما را - که این راه را او به روی ما باز کرد و او ما را به این کار هدایت کرد - با ارواح انبیا و اولیا محشور بفرما. پروردگارا! جانبازان عزیز ما را مشمول عافیت و لطف و تفضل و شفای عاجل خود قرار بده. پروردگارا! به خانواده های شهدا، جانبازان و همه ی ایثارگران صبر و تحمل و امید و روشنائی عنایت بفرما. پروردگارا! به محمد و آل محمد قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی و خشنود کن و در فرج آن بزرگوار تعجیل بفرما. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته